

Siromaštvo u Crnoj Gori

Država ne preduzima potrebne mjere za suzbijanje siromaštva

Više od polovine zaposlenih (50,26 odsto) u Crnoj Gori prima mjesečne zarade u visini od oko 250 Eur. Ako je prema podacima MONSTAT-a, procijenjeni broj zaposlenih u Crnoj Gori oko 177.000, onda oko 88.000 zaposlenih prima zaradu do 250 eura. S obzirom da je zvaničan broj nezaposlenih kod nas oko 50.000 onda se dolazi do zaključka da blizu 138.000 građana Crne Gore živi praktično na granici siromaštva, ne računajući u ovu cifru značajan broj penzionera. Minimalna zarada u Crnoj Gori za ovu godinu iznosi 193 eura, dok je prosječna penzija u Crnoj Gori oko 278 eura. Oko 4500 penzionera prima penziju ispod 100 eur i oni se mogu tretirati kao siromasni. Ako tome dodate da 200.000 porodica duguje prosjecno po 600 eur za struju i da plate znacajno kasne za preko 40.000 radnika, i da 100.000 radno sposobnih stanovnika od 18 do 65 godina niti radi, niti je na nirou rada, dolazimo do procjene da je skoro polovina stanovništva ili u zoni siromastva ili vrlo blizu linije apsolutnog siromastva. Svaki nepredvidjeni trosak, slavlje ili bolest, skolovanje djece, dug za struju, poravka u stanu i ove porodice gura ispod linije siromastva.

Stanje je je sve gore i glavni razlog za povecanje siromastva je nezaposlenost i niske zarade. Sve je manje posla, a i to poslova sto se nude ne zahtjevaju nikakvu strucnost ili obrazovanje i jako su malo placeni, jer je traznja za poslovima velika, a ponuda mala. Sindikati ne postoje, a Vlada i drzavne institucije stite poslodavce koji eksploatisu radnike. Siromastvo razara porodice i mi smo iz Banke Hrane vrlo cesto suoceni sa porodicama samohranih majki, gdje su muzevi gubitkom posla ulazili u problem sa alkoholom, maltretirali zene i diecu i napustali porodice. Samohaje majke sa vise djece bez zaposlenja i rijesenog stambenog pitanja su najugrozenije

kategorije stanovništva i one bez efikasnije i pravednije podrške države ne mogu izaci iz siromastva. Siromastvo onemogućava jednake sanse za obrazovanje djece i tu dolazi do popustanja u skoli, desava se ulazak u kriminal, drogu, prostituciju... Siromastvo razara društveno tkivo i predstavlja , pored endemske korupcije, najveći problem u Crnoj Gori. Vlada nastavlja da služi interesima bogatih i ne čini ništa da pomogne siromasima da izađu iz tog problema. Kao da ova vlast namjerno drži veliki broj ljudi u siromastvu da bi ih lakše kontrolisala i manipulisala njima. Siromastvo u CG je politički fenomen i posljedica je loše uprave i loše politike. Mala država kao CG sa ovakvim potencijalima ne bi smjela da ima siromasnih građana. Ali izgleda da nekome to stanje odgovara i zato su potrebne promjene u svim sferama našeg sistema.